

ad quantitatem, quarum illæ omnino sunt expertes.

Propositio ducentesima vigesima septima.

Com.

Vitæ iuxta numerum perfectionum in cōparatione ad cogitationem nostram proportionem quandam habent.

Velut Deus est per se primo absolutū, & causa omnium bonorum, & esse, sapientia verò quæ generatur à primo bono, non est causa omnium bonorum, quia sic produceret primum bonum, & produceretur etiam per se primo & absolutum bonum, amor autem est causa omnium bonorum posteriorum, & absolutum, & per se, sed non primò, & ita de vita quæ regit mundum, ipsa non est absoluta, neque per se primò, sed solum causa omnium bonorum, est tamen absoluta in ordine bonorum, quæ retinuit, & hoc modo dicimus esse plures personas in diuinis plures mentes, & substantias incorporeas.

Propositio ducentesima vigesima octava.

Com.

Proportionem scientiæ futurorum & cæterorū occultorum considerare.

Septem licet sint modi futura & occulta prægnoscendi, quædam tamen sunt communia omnibus, quædam multis: varia quoque est ratio horum, alia enim est proportio sciendi, atque hæc duplex, vel ex ratione intelligendi quæ ortum habet ex cōparatione animi ad magnitudinem & difficultatem eorum, quæ cognoscuntur, quædam ad modum quo iudicantur. Alia rursus est ratio proportionis modi ad animam ipsam, ut quisque proprius fuerit ipsi aut remotior, alia demum est differentiæ signorum aut causarum, ergo ut à propinquitate initium ducentem septem videntur esse ordines, qui etiam ad perfectionem dijudicandi pertinent. Primus est eorum quæ agimus quibus prudenter dominatur, atque hic admodum certus est, ut in negotiis publicis priuatisque videamus, est autem duplex, civilis & militaris. Secundus est naturalium, est autem maximè evidens in tribus medicina, agricultura & navigatione. Tertius est eorum quæ sunt secundum naturam, sed non per causas, velut astrologia & physiognomia. Eius autem autem tres sunt partes physiognomia, metoposcopia & chiromantia, namque astrologia eti per causas sit, magis tamen per signa ostendere videtur, nam quod Iuppiter in ascente bonos præbeat mores, cur magis hoc in loco vel illo, magna est quæstio. Quartus est consensus omnium nobiscum atque fatale vinculum, in quo genere ponuntur fulgurum casus, exta, & angurium & hydromantia. In quinto modo ponuntur ea quæ cum anima nostra consensum habent, eiusmodi sunt vitæ aut genij aut errores. Sextus verò est ex origine, velut sunt Prophetæ & vates Sybillæque, quorum vis alia in seipsis, ut prophetarum, alia vaporis ut Delphici oraculi, alia aquæ velut in Colophonio eraculo. Ultimum est præstantissimum idē-

que remotissimum, quod à Deo per preces consequimur. In omnibus ergo his iuuat præstâria modi non auspicium, & extra paruā habent significationem, quæ verò à Deo maximam, alia enim est proportio agentis, ut Dei alia modi agédi, velut quæ per causas sit melior quam quæ per signa, alia imprecisionis lucis aut efficacis, alia cōiunctionis naturæ nobiscum. Quod verò ad nos attinet, aliud est ex peritiâ artis, aliud ex iudicio acri, aliud ex diligentia. Differentiæ autem cognoscendi sunt multorum aut paucorum exactæ: vel non exactæ, securæ aut dubiæ atque horum omnium causa est magnitudo proportionis, aut in origine ad significandum, aut in anima ad intelligendum. Atque originis, ut dixi, multiplex est ratio, scilicet modi vel causa vel efficaciæ, cum verò hæc omnia in unum conuenerint, certissima & exactissima fiet diuinatio, cum pauca & minus valida, ut pote discursus & iudicium dubia, debilis & paucorum. Quæ verò nugantur Porphyrius & Iamblicus de his, omnino fabulis similia sunt, vide deturque Iamblicus Prophyrio indixisse bellum, sed cum ignauo hoste, ipse longe deterior.

Propositio ducentesima vigesima nona.

Incorporea omnia unum sunt, neque numerus est eorum.

Videbitur ab initio paradoxum, sed ubi Com. & modum & demonstrationem ipsam deprehenderis, intelliges ita esse iuxta lumini naturalis rationem, tum verò maximè, cum id adieceris non prohibere me, quin ut partes in homine numerentur. Sed aliud est partes in homine dinumerare, quæ numero ipso non distinguntur, sed si plures homines seorsum de earum numero interroges singuli diversa, nec exiguo interuallo differentia respondebunt, sed unus decem puta, alias cengum, alias innumerabiles pronunciabit. Quin etiam quisque quæ ratione velis illas distingue re interrogabit, at non sic de numero gregis pauidum, aut de pecuniis, in quibus nemo ab altero dissentiet, nisi cum in numerando errorem admiserit. Igitur dico non esse numerum in incorporeis, nam finitus erit vel infinitus: si infinitus, numerus non erit, quoniam primum nullus Deus erit nulla prima substantia: nam quomodo Deus erit aut Dominus infinitorum, aut primus ubi non est ultimum? Sed neque numerus aliquis certus earum esse potest, cum primum non magis hic quam ille: neque enim definiuntur ullo termino, seu centum, seu mille aut millies mille: nec cum subiiciantur quantitatì continuæ poterunt subiici, numero vel alteri cuiuspiam accidenti. Sed omnia sunt unum ita tamè quod perfectius est atque imperfectius diffusum ab ipso infinito, cuius in extremo cohaerent mentes nostræ & animæ, & cœlum, quæ communicatae inferioribus atque corporibus illa agunt, mutant & seruant. Ipsum quam ultimum esse, est in mundo, quod est corpus, & eius pars præcipua cœlum deinde reliqua. Omniaque mouentur & transfe-